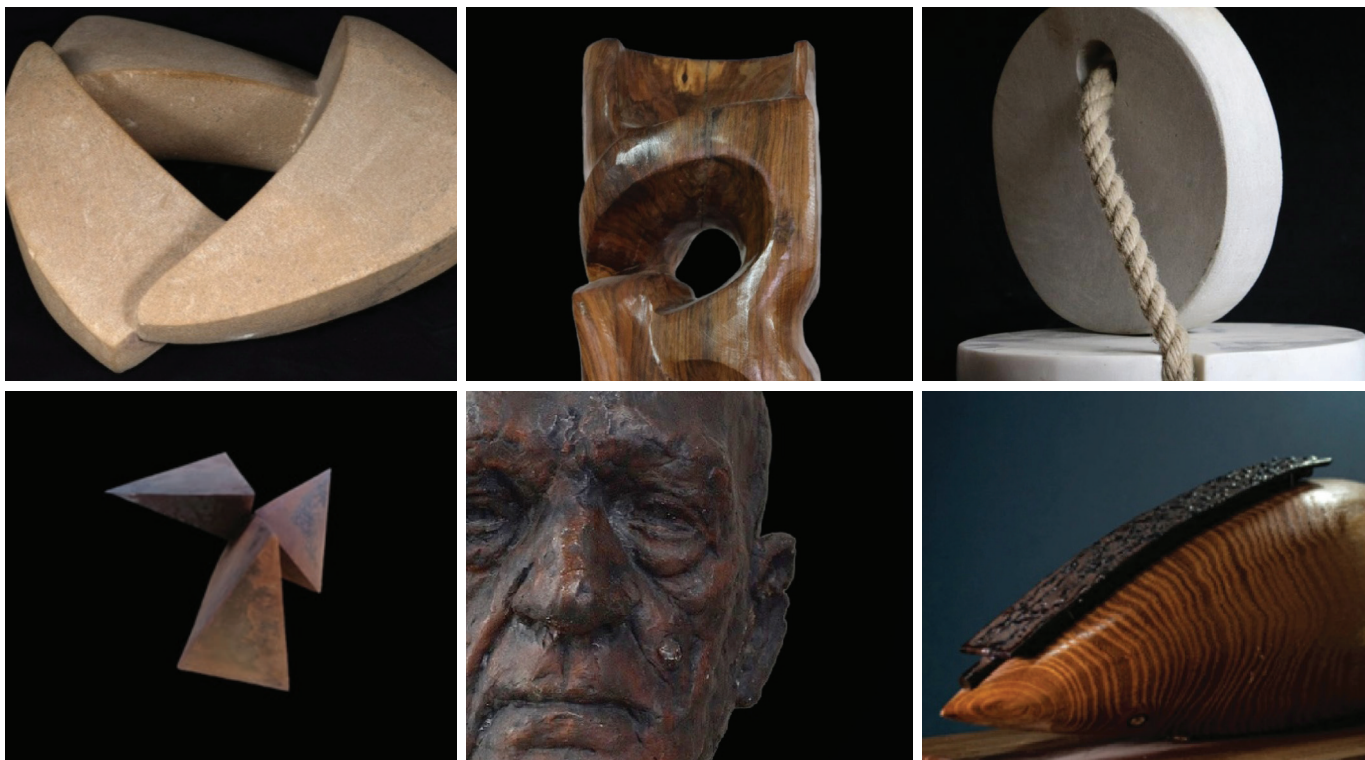

ГРУПА 747

БРАНИСЛАВ РИСТИЋ, ЂОРЂЕ ЈОЦИЋ, КАТАРИНА НЕДЕЉКОВИЋ,
САЊА ЂОРЂЕВИЋ, УРОШ ПАВКОВИЋ, ВЛАДИМИР АНТИЋ

КОНТИНУИТЕТ

28. VII 7 – 22. VIII 2026.

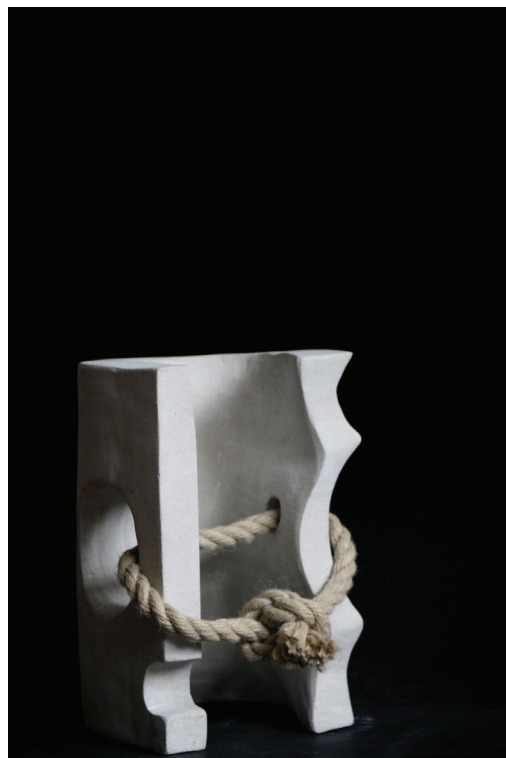
Галерија Културног центра „Лаза Костић“ Сомбор

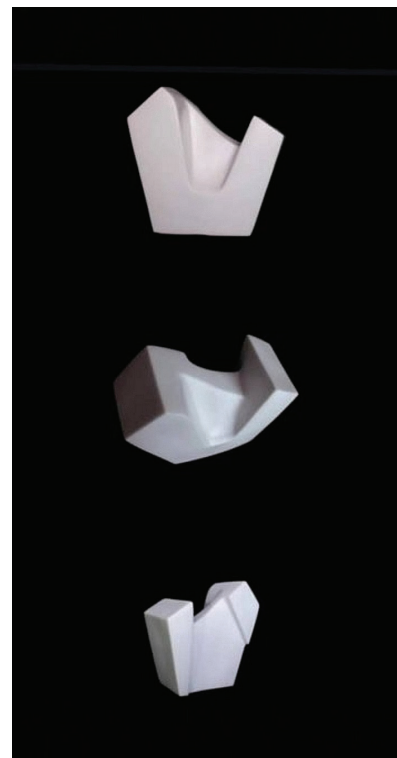
КУЛТУРНИ ЦЕНТАР „ЛАЗА КОСТИЋ“ СОМБОР • KULTURNI CENTAR „LAZA KOSTIĆ“ SOMBOR • „LAZA KOSTIĆ“ MŰVELŐDÉSI KÖZPONT ZOMBOR

Бранислав Ристић
Моментум 1
пешчар, 20 x 41 x 10 cm

Катарина Недековић
Колевка
40 x 20 cm, 2023.

Сања Ђорђевић
О слободама
мермер, 21 x 22 x 12 cm

*фотографије дела са насловне стране (деталји): Бранислав Ристић **Преклоп**, пешчар, 35 x 10 x 32 cm; Ђорђе Јоцић **Стагнација**, дрво, 46 x 70 x 35 cm, 2023; Катарина Недековић **Стрепња**, 30 x 20 cm, 2023; Сања Ђорђевић **Косовскометохијским жртвама**, метал, 40 x 40 x 65, 2023; Урош Павковић **Деда**, гипс, 26 x 17 x 20 cm; Владимир Антић **Годови**, дрво, 36 x 20 x 20 cm

Вајарска Група „747“ заснива се на истраживању скулптуре као језика редуковане форме. Иако припадамо различитим генерацијама и развијали смо се у различитим правцима, делимо заједничко образовно искуство и исту вајарску школу која је обликовала наше разумевање материјала, масе и простора.

Наши радови настали су у различитим материјалима – од мермера, камена и метала, до бетона. Скулптуру посматрамо као процес редукције, као трагање за основним односима запремине, контуре, динамике и статике. У том оквиру, сваки од нас развија сопствени приступ.

Посебну пажњу посвећујемо очувању традиционалних вајарских поступака који су наш темељ. Изложбом желимо да прикажемо континуитет рада кроз различита тумачења истих вајарских принципа. Радови који чине поставку не теже представљању заједничког стила, већ приказивању ширине једне традиције, њену способност да кроз генерације формира ауторе који говоре различитим језицима форме. Настојимо да очувамо и продужимо традицију вајарског заната.

Традиционалне методе обраде материјала за нас представљају стабилне оквири унутар којих развијамо савремени израз. Другим речима, традиција није само полазиште прошлости, већ функционалан систем који омогућава да се истраже нови визуелни и просторни односи. Очување тих принципа не видимо као враћање у прошлост, већ као начин да унутар проверених поступака истражимо нове односе форме, простора и материје. Са друге стране, наш циљ није наглашавање индивидуалних поетика, већ успостављање дијалога између њих, како би указали на шире поље савременог вајарства, те могућности његовог промишљања данас кроз континуитет вајарске праксе.

Оснивач групе
Сања Ђорђевић, мастер вајар

Бранислав Ристић (Урошевац, 1978) је вајар и стручни сарадник на Факултету уметности Универзитета у Приштини са привременим седиштем у Косовској Митровици. Члан је Удружења ликовних уметника „Бистрица“, Удружења ликовних уметника Косова и Метохије, чији је потпредседник од 2022. године и Вајарске групе „747“.

Аутор је више самосталних изложби, међу којима су „Загрљај“ (Грачаница, 2024), „Ритам и хармонија 2“ (Неготин, 2022) и „Ритам и хармонија у скулптури“ (Зубин Поток, 2021), а излагао је и на бројним колективним изложбама у Србији. Учествовао је на више ликовних колонија, симпозијума и стручних радионица, као и у организацији уметничких програма и фестивала.

Реализовао је значајне јавне и сакралне пројекте, међу којима се издваја Спомен-обележје „Жртвама мартовског погрома 2004. године“ у Грачаници (2024), као и израда дуборезних иконостаса, царских двери и других црквених уметничких дела за храмове и манастире, укључујући Хиландар и Храм Светог Саве у Београду. Аутор је и више од осамдесет дуборезних икона различитих формата.

У свом уметничком раду истражује односе форме, ритма, материјала и традиције, са посебним интересовањем за скулптуру и сакралну уметност.

Ђорђе Јоцић (Вучитрн, 1996)

Основне и мастер студије завршио на факултету уметности у Приштини (са тренутним седиштем у Косовској Митровици) на смеру Вајарство у класи Борислава Вулевића и Пека Никчевића. Излагао је више пута на групним изложбама од којих издваја Мали ликовни салон КЦНС, Дом културе у Грачаници, Градски музеј у Косовској Митровици. Учесник многобројних колонија, једна од њих је и колонија „Беловодска розета“. Члан је Удружења ликовних уметника Косова и Метохије и Вајарске групе „747“. Живи и ствара у Косовској Митровици.

Катарина Недељковић

(Косовска Митровица, 1996)

Уметничко образовање започела је у Краљеву, где је завршила Средњу уметничку школу на одсеку за Рестаурацију и конзервацију предмета. Дипломирала је 2021. године на Вајарском одсеку Факултета уметности у Приштини (са привременим седиштем у Косовској Митровици). На истом факултету је 2024. године одбранила мастер рад у класи професора Пека Никчевића.

Њен досадашњи уметнички рад одликује активно присуство на ликовној сцени кроз самосталне и колективне изложбе, као и учешће на бројним ликовним колонијама. Реализовала је две ауторске изложбе, учествовала на годишњим изложбама Факултета уметности, бијаналима цртежа и бројним другим изложбама широм земље. Чланица је Удружења ликовних уметника Косова и Метохије и Вајарске групе „747“. Запослена је у Покрајинском културном центру Приштина, као сарадник и успешно учествује у реализацији програма и одржавању изложби. Истраживајући присуство и одсуство облика, пролазност и дуговечност форми, комбинацију материјала, ауторка успешно обједињује архетипско и савремено. Живи и ствара на Косову и Метохији.

Сања Ђорђевић

(Косовска Митровица, 1986)

Основне и мастер студије Вајарства завршила на Факултету Ликовних уметности Приштина са седиштем у Звечану/Косовској Митровици. Добитница је признања за резултате остварење током студија. Бави се скулптуром, цртежом, фотографијом и документарним филмом. Аутор је фото-монографије „Мир и радост у Духу Светом“ (2022), оснивач је Вајарске групе „747“, члан Фото савеза Србије, и Удружења ликовних уметника Косова и Метохије.

У свом уметничком истраживачком раду бави се споменичком скулптуром, са посебним освртом на однос маса у којој препознаје могућност да се кроз редукована ликовна средства обликују трајне вредности духовног искуства и колективног памћења, док у области цртежа истражује његов значај у традицији фреско сликарства.

Учесница ликовних фестивала и колонија. Излагала у Србији и иностранству, укључујући Кину, Кореју, Кубу, где је њен фотографски рад добио међународно признање.

Запослена у Дому културе „Трепча“ Звечан. Живи и ствара на Косову и Метохији.

Урош Павковић

Дипломирао је 2018. године на Факултету ликовних уметности у Звечану / Косовској Митровици, на одсеку за Вајарство. Од завршетка студија професионално се бави фигуративном скулптуром, са посебним фокусом на портрет и људску фигуру.

У свом раду негује традиционални вајарски приступ и технике моделовања, усмерен ка реалистичком обликовању форме. Поред самосталне уметничке праксе, био је ангажован на реализацији бројних скулптура намењених јавном простору, сарађујући на пројектима са истакнутим ауторима из области вајарства. Учествовао је у изради орнаменталне пластике Храма Светог Саве у Београду, као и у рестаурацији орнаменталне пластике на згради Београдске железничке станице. Такође је учествовао на више уметничких колонија и вајарских сазива у земљи.

Добитник је награде на Конкурсу за идејно решење споменика Бориславу Пекићу у Подгорици. Његов рад одликују анатомска прецизност, посвећеност занатском извођењу и изражен интерес за психолошку карактеризацију портрета.

Живи и ствара у Србији.

Владимир Антић

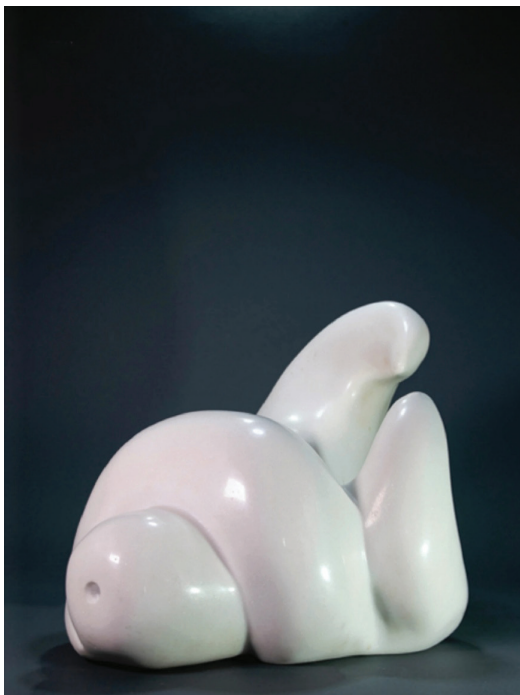
(Косовска Митровица, 1992)

Основне и мастер студије, завршио је на класи професора Пека Никчевића. Потврду, да је био један од најбољих студената генерације, добија 2014 - 2015. за најбољег вајара.

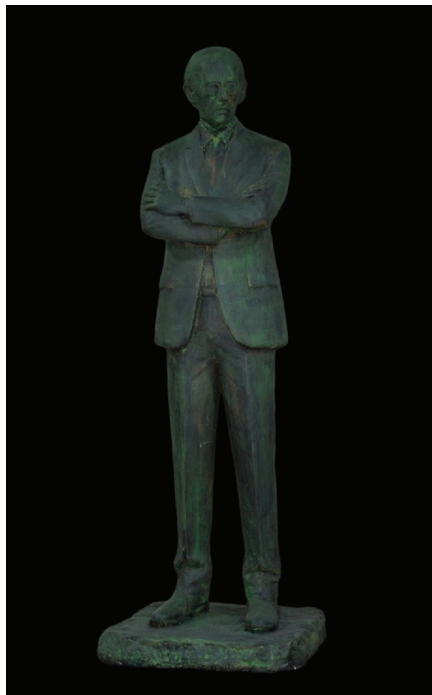
Такође, велики успех достиже и у учешћу у класарском кампу 2015. године, под менторством професора Владана Мартиновића.

Публици се представио на бројним изложбама и ликовним колонијама: Косовска Митровица, Звечан, Краљево, Аранђеловац, Београд, Нови Сад, Бања Лука, Крушевац, само су неки од градова где су се његови радови могли видети. Инспирацију за своје радове проналазио је у појединим фазама и делима стваралаштва Константина Бранкусија, Ханса Арпа, Хенрија Мура, Барбаре Хепворт и Олге Јанчић.

Као сарадник за Ликовну област три године је радио је у ПУ „Даница Јарамаз“ у Косовској Митровици. Након тога, прелази у Градски музеј Косовска Митровица где успешно обавља послове конзерватора, пуних 10. година

Владимир Антић
Загрљај
 мермер, 26 x 24 x 35 cm

Урош Павковић
Пекић
 гипс, 64 x 18 x 21 cm

Ђорђе Јоцић
Успон
 дрво, 45 x 80 x 35 cm, 2023.

Галерија Културног центра „Лаза Костић“ Сомбор
www.kclazakostic.rs

Стручни савет галерије Културног центра „Лаза Костић“ Сомбор: Синиша Јосић, директор Културног центра „Лаза Костић“ Сомбор – председник савета, Борис Лукић, Тијана Којић, Данило Вуксановић, Мила Крстић Красуљак, Бранкица Ђурчић, Никола Пејовић, Слађана Драгичевић Трошић

Издавач: Културни центар „Лаза Костић“, Венац Радомира Путника 2, Сомбор • kclazakostic@gmail.com, тел: 025/412-583; 025/468-327 • За издавача: Синиша Јосић, директор Културног центра „Лаза Костић“ Сомбор • Дизајн: Дејан Подлипец • Штампа: Штампарија Вујевић, Сомбор • Тираж: 50 примерака